

Els Deu Manaments

8. No diràs fals testimoni ni mentiràs

Aquest manament és el guardià de la veritat i la reputació. Obliga a la transparència i prohibeix la difamació, la calúmnia i el judici temerari. La convivència humana s'ensorra quan no podem confiar en la paraula de l'altre.

Mentir és fer servir el llenguatge per destruir la realitat i la confiança. Aquest precepte ens exigeix ser coherents i valents per defensar la veritat, fins i tot quan és incòmoda, reconeixent que cada persona té dret a la bona fama i que la comunicació ha d'estar al servei del bé.

EXEMPLE

En una reunió d'amics, algú comença a difondre una remor malintencionada sobre una col·lega d'Elena que no és present per defensar-se. La història és sucosa i tots riuen, però Elena sap que és falsa.

En lloc de callar per encaixar, Elena intervé suaument: "Això que dius no em consta i crec que estem danyant la seva imatge injustament". En defensar la veritat i la reputació de la seva companya, Elena compleix l'exigència d'honestedat i justícia verbal. Qui difonia els fets falsos va demanar disculpes a Elena; ella li va suggerir que ho havia de dir en veu alta perquè tots acceptessin la seva rectitud.

